

сѣвѣть чудесно, кое то вдѣхна рѣшительно намѣ-
реніе. И тѣй тоя день трѣбваше да бѣде или послѣд-
ній на живота му, или пѣрвы на неговѣ-тѣ власть
и волю освобожденіе. Еничере-ти, кѣто не го по-
слушяхъ оттеглятся отъ агы-ты си и потрѣгвать по-
сичкы-ты страны на Цариградъ; сичкы-ти счислява-
хъ ся до чѣтырисять хіляды! вѣрна-та Султанова
войска, канонери-ти и бостанджіи-ти (това имя но-
сеше царска-та войска), захванахъ сичкы-ты тѣсны
пѣтища на іподромъ, Султанъ-тѣ заповѣдва огня,
канонери-ти сѣ на дза ума; единъ офицеръ (1) впу-
ска ся, пзреченъ, надъ единъ отъ топове-ты, подпѣр-
ля го съ пищола си, и ляга доло подъ ветхы-ты
желѣзны чѣсти, съ кои-то бѣше напѣлненъ, Еничере-
ти ся дръпвать назадъ; топъ-тѣ помеге сичко-то мѣ-
сто, пожаръ-тѣ засма сичкы-ты Еничерскы казармы
[кѣшлы]; кѣто нѣма на кѣдѣ да бѣгать, мнозина отъ
тѣхъ ся изгубвать подъ стѣны-ты, кои-то огнь-тѣ
сѣбараше, подъ огъня на топа, и въ пламьцы-ты на
пожара; кленіе-то почнава, и не прѣстанва додѣто
не истреби Еничеры-ты до кракъ. Сто и дваисять
хіляды души само въ главныя тойзи градъ быдохъ
жѣртва на Султановѣ-тѣ народнѣ яростъ; воды-ты
на Босфора влѣкхъ тѣхны-ты мѣрты тѣла кадѣ бѣ-
ло море, а останалѣ-тѣ чѣсть изгони ся веке по
Малѣ Азіѣ, и губися по пѣтища-та; царство-то е
избавено и Султанъ-тѣ остава най Самовластный отъ
колко-то Господаре сѣ были до тогава.

(Ламартинъ).

(1) На имя Кара-дженнечъ.